ఆమె ఎవరు ?

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ.. 20 ఫిబ్రవరి, 2003

కారు డ్రైవ్ చేస్తున్న రమణ మనసు అలజడిగా వుంది.

వాచీలో టైం చూశాడు. పది గంటలు కావస్తోంది!

మామగారు కారు కొనిచ్చి మూడునెలలే అయినా– బాగా డ్రైవింగ్ నేర్చుకున్నాడు. ఆరోజు ఉదయాన్నే కారులో భార్యతో బయలుదేరి చెన్నైలో ఆమెను పుట్టింట్లో డ్రాప్ చేశాడు. మరుసటిరోజు ఆఫీస్‌కి అటెండ్ కావాలి కనుక– రాత్రి త్వరగా భోజనం ముగించుకుని, ఎనిమిది గంటలకు తిరుపతికి బయలుదేరాడు.

'తిరుపతి చేరేసరికి పదకొండు గంటలవుతుంది!' అనుకున్నాడు మనసులో.

ఇంతలో... అతని దృష్టి ఎదురుగా రోడ్డుపై నిలుచుని, చేయి ఊపుతున్న యువతిపై పడింది. ఒక్కక్షణం భయమేసింది రమణకి.

'ఆమె ఎవరు? ఎందుకు ఇంత నిర్మానుష్యమైన ప్రదేశంలో ఒంటరిగా ఉంది? కొంపదీసి దెయ్యం కాదుకదా?' ఆ క్షణంలోనే ఎన్నో ఆలోచనలు కలిగాయి అతనికి.

ఈమధ్యనే టీవీళ్లో చూసిన సినిమా గుర్తొచ్చింది అతనికి. భయంతో ఒళ్ళంతా చెమటలు పట్టాయి. వేగంగా వెళ్లిపోవాలనే అనుకున్నాడు కానీ, ఆమె దాదాపు రోడ్డుకి అడ్డంగా వచ్చి నిలబడింది. తప్పనిసరై బ్రేక్‌వేసి కారు ఆపాడు.

కారు కిటికీలోనుంచి చూస్తూ అతనితో– "ఎక్స్‌క్యూజ్‌మీ... ఆర్ యు గోయింగ్ టు తిరుపతి..?" అంది.

"ఎస్..!" అన్నాడు– ఎలాగో గొంతు పెగల్చుకుని.

"కెన్ యు డ్రాప్ మి ఎట్ తిరుపతి? నా కారు బ్రేక్‌డౌన్ అయ్యింది..!" అంది దూరంగా చెయ్యి చూపిస్తూ.

"కమ్..!" డోరు తీస్తూ అన్నాడు.

"వన్ మినిట్... నా సూట్‌కేస్ కారులోనే ఉంది. చీకట్లో వెళ్లాలంటే భయంగా ఉంది. మీరు నాకు తోడుగా వచ్చారంటే నా సూట్‌కేస్ తెచ్చుకుంటాను!"

అతనికి నమ్మాలనిపించలేదు ఆమె మాటలు. 'ఆమె ఏదైనా దారిదోపిడీ ముఠా తాలూకు మనిషి అయి ఉండవచ్చు. తను కారు దిగి ఆమె చెప్పినచోటుకి వెళ్తే ఆమె ముఠావాళ్ళు తనను కొట్టి, తన పర్సు లాక్కుంటారేమో..!' అనుకున్నాడు.

అతను భయపడుతున్నాడని గ్రహించిందామె.

"ప్లీజ్... నన్ను నమ్మండి. అయామ్ ఎ సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీర్ ఇన్ యు.ఎస్.ఎ.!" అంది.

అతనికి ఒక ఆడపిల్ల ముందు అలా భయపడటం అవమానం అనిపించింది. మొండిధైర్యం కూడా వచ్చింది. కారు దిగి, "పదండి..!" అన్నాడు ఆమెతో. అయితే... ఎవరైనా దాడి చేస్తే ఎదుర్కోవడానికి సిద్ధమౌతూ చుట్టూ చూస్తూ నడవసాగాడు.

ఆమె కారుడోర్ తెరిచి సూట్‌కేస్ తీసుకుని, షట్టర్స్ పైకిలేపి డోర్ లాక్ చేసింది.

కారు రోడ్డు మీదనుంచి పక్కకి జారిపోయి, కొంతదూరంలో ఆగి ఉంది. స్టీరింగ్ కంట్రోల్ తప్పిందని అర్థమైంది అతనికి. అయితే 'బ్రేక్‌డౌన్ ఎందుకయ్యిందో?' అనుకున్నాడు. అదే ఆమెని అడిగాడు.

"పెట్రోలు అయిపోయినట్లుంది. నేనూ చూసుకోలేదు. పైగా... ట్యాంకు నుంచి లీక్ అవుతున్నదేమోనని నా అనుమానం!" అంటూ నడవసాగింది.

కారులో ఇద్దరూ కూర్చున్నాక స్టార్ట్ చేశాడు రమణ.

కారు కదిలాక, అతని టెన్షన్ తగ్గింది. 'తను అనవసరంగా భయపడ్డాడు!' అనుకున్నాడు మనసులో.

ఆమె సూట్‌కేసు వెనుకసీటులో పెడ్తున్నప్పుడు– కారు లోపలిలైటు వెలుతురులో ఆమెని చూశాడు. చాలా అందంగా ఉంది. చూస్తున్నకొద్దీ ఇంకా ఇంకా చూడాలనిపిస్తోంది అతనికి.

"ఇంత చీకట్లో ఒంటరిగా ఎలా గడిపారు ఇంతసేపూ? బస్సులు ఏవీ రాలేదా?"

"లేదు. కారు ఆగిపోయిన అయిదు నిముషాల్లో మీ కారు కనిపించింది. ఆ అయిదు నిమిషాలూ భయంతో వణికిపోయాను. భగవంతుడి దయవల్ల మీరు వచ్చారు..!"

ఆమె మాటల్లో వినిపించినంత ఆందోళన- ఆమె ముఖంలో కనిపించకపోవడం అతన్ని ఆశ్చర్యపరచింది.

"అమెరికాలో ఎంతకాలంగా ఉంటున్నారు?"

"గత మూడేళ్లుగా! నా చదువు కాగానే అక్కడికి వెళ్లిపోయాను. మా అన్నయ్య ఇదివరకే అక్కడ సెటిల్ అయిఉన్నాడు. నాకూ ఓ మంచిఉద్యోగం చూశాడు. నాకు తెలిసి బహుశా... నేను ఇక ఇండియాకి రాకపోవచ్చు!" అంది.

"మీ పేరెంట్స్?"

"వాళ్ళూ మాతోపాటే అక్కడే ఉన్నారు!"

"మరి, మీ కాబోయే భర్త ఇండియాలో ఉంటే?"

"అమెరికాలో స్థిరపడ్డ ఇండియన్‌ని చేసుకుంటాను. ఆఫ్‌కోర్స్... అతని తల్లిదండ్రులు ఇండియాలో ఉంటే నేను రాక తప్పదనుకోండి!" అంది నవ్వుతూ.

"వై డు యు హేట్ ఇండియా..?" అతని కంఠంలో బాధ ధ్వనించింది.

"నో... నో! ఇన్‌ఫాక్ట్- ఐ లవ్ ఇండియా! మన శాస్త్రాలు, సాంప్రదాయాలు నాకెంతో ఇష్టం! కాని, అమెరికాలో వాళ్ళ క్రమశిక్షణ, శుభ్రతపై అవేర్‌నెస్ నాకు ఎంతగానో నచ్చింది!"

"వాళ్ళిచ్చే డాలర్లు?"

"అవి ఇంకా బాగానచ్చాయి!" అంది కాస్త గట్టిగా నవ్వుతూ.

"ఎన్నాళ్లుంటారు ఇండియాలో?"

"ఎన్నాళ్లా? 'ఎన్ని గంటలు...' అనండి! రేపు ఉదయం తిరుమల, మధ్యాహ్నం హైదరాబాదు రాత్రి ఫ్లైటుకి అమెరికా ప్రయాణం!"

"అయితే... మళ్లీ నాకు కనబడను అంటారు..!"

"చూద్దాం! భగవంతుడు ఎవర్ని, ఎప్పుడు ఎలా కలుపుతాడో- ఎందుకు విడదీస్తాడో మనకు అర్థంకాదు!"

"అమెరికావాళ్ళు వేదాంతం కూడా మాట్లాడతారా..?" అంటూ నవ్వాడు.

ఇంతలో... ఎదురుగా ఇద్దరు పోలీసులు కారు ఆపమని సంజ్ఞ చేయడంతో ఆపాడు.

"కాస్త బయటకు వస్తారా?" వాళ్ళలో ఒకతను అన్నాడు.

కారు దిగి, కాస్త దూరంలో నిలబడ్డ ఎస్.ఐ.లాంటి వ్యక్తిని సమీపించాడు. 'మరోవ్యక్తి కానిస్టేబుల్ కావొచ్చు' అనుకున్నాడు.

"మీరు చెన్నై నుంచి వస్తున్నారా?"

"అవును..!"

"ఈ ఫోటోలోని ఆడవ్యక్తి మీకు కనిపించిందా?" ఫోటో అందిస్తూ అన్నాడు ఎస్.ఐ.లా ఉన్న వ్యక్తి. ఫోటో కనిపించడానికి తన చేతిలోని టార్చిలైటు ఫోటోపై ఫోకస్ చేశాడు అతడు.

ఫోటోలోని వ్యక్తిని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు రమణ. అంతలోనే తేరుకొని, "కనిపించలేదు!" అన్నాడు.

"ఈ అమ్మాయి కిడ్నాప్‌కి గురయింది. అయిదు లక్షలు డిమాండ్ చేస్తున్నారు!" అన్నాడు.

"ఐసీ..?!" అన్నాడు రమణ సాలోచనగా.

ఎస్.ఐ. ఆ ఫోటోని తన జేబులో పెట్టుకోబోతూ... యధాలాపంగా ఆ ఫోటోని చూశాడు. వెంటనే- "సారీ... పొరబాటుగా ఇంకో ఫోటో చూపాను. ఈ ఫోటోలోని అమ్మాయిని వాళ్ళు కిడ్నాప్ చేసింది!" అంటూ ఇంకో ఫోటో అందించాడు.

ఆ ఫోటోని కూడా చూసి, తిరిగి ఇచ్చేస్తూ...

"ఈవిడ కూడా కనిపించలేదు!" అన్నాడు.

"కారులో ఆవిడ మీ భార్యా?"

"కాదు. కజిన్! మీరు మొదట చూపించిన ఫోటో ఎవరిది..?" కుతూహలంగా అడిగాడు.

"ఆ అమ్మాయి పేరు జాహ్నవి! సూసైడ్ కేసు..! ఈరోజు తెలుగు పేపర్లలో వేశారే- చూళ్లేదా?"

"లేదు. నేను ఉదయాన్నే చెన్నై వెళ్లిపోయాను!"

"మీరిక వెళ్లొచ్చు. రాత్రుల్లో ప్రయాణాలు వీలైనంతవరకూ తగ్గించండి. గుడ్‌నైట్..!"

"గుడ్‌నైట్ సార్... థాంక్యూ!"

కారులో కూర్చుని స్టార్ట్ చేశాడు.

"వాట్ హేపెండ్..?"

"ఎవరో అమ్మాయి కిడ్నాపింగ్‌కి గురైందట! మనకేమైనా కనిపించిందా- అని అడిగారు."

"ఫోటో చూడగానే మీ మొఖంలో భయం కనిపించింది."

"భయం కాదు... బాధ! మొదట పొరబాటుగా ఇంకో ఫోటో చూపారు. అందులోని అమ్మాయి చాలా అందంగా ఉంది. ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుందని చెప్పగానే నాకు చాలా బాధ కలిగింది!" అన్నాడు రమణ.

"వెరీబాడ్... ఐ పిటీ హర్!"

"లవ్ ఫెయిల్యూర్ కేసు! తిరుమల ఘాట్‌రోడ్డుపై నుంచి లోయలోకి దూకి మరణించిందట!"

"చదువుకున్న అమ్మాయేనా?"

"ఇంజనీరింగ్ ఫైనల్ చదువుతున్న అమ్మాయట! తల్లిదండ్రులకు ఏకైక సంతానం! పాపం... ఈ వార్త విని వాళ్ళెలా తట్టుకుంటారో?!" అన్నాడు.

కారు తిరుపతి టౌన్లో ప్రవేశించగానే- "మిమ్మల్ని ఎక్కడ డ్రాప్ చేయమంటారు?" అని అడిగాడు రమణ.

"మీరు వెళ్తూండండి... నేను దారి చెప్తాను!"

- అంటూ వన్‌టౌన్ పోలీసుస్టేషను ముందు కారు ఆపమని చెప్పింది.

కారు ఆగగానే నలుగురు కానిస్టేబుల్స్ వచ్చి కారు చుట్టూ నిలబడ్డారు.

ఆమె రమణతో- "మిస్టర్ రమణా... యు ఆర్ అండర్ అరెస్ట్! జాహ్నవిని లోయలోకి తోసి చంపినందుకు మిమ్మల్ని అరెస్ట్ చేస్తున్నాను!" అంది.

"వాట్ ద హెల్ యు ఆర్ టాకింగ్? లిఫ్ట్ ఇస్తే 'థాంక్స్' చెప్పాల్సిందిపోయి, ఏమిటేమిటో మాట్లాడుతున్నారు. నేను వెళ్లాలి... గుడ్‌నైట్!" అంటూ కారు స్టార్ట్ చేశాడు రమణ.

ఆమె తన బ్యాగ్‌లోంచి రివాల్వర్ తీసి అతనివైపు గురిపెట్టి- "డోంట్ మేక్ అన్‌నెససరీ ఫస్! ఐ యామ్ విజయ... ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్!" అంది.

మరేం మాట్లాడకుండా కారు దిగి స్టేషన్‌లోకి నడిచాడు రమణ.

● ● ●

మరుసటిరోజు ఉదయం విలేఖరులతో మాట్లాడుతూ ఎస్.పి. రమణమూర్తి-

"ఈ కేసు ఇంత త్వరగా సాల్వ్ చేస్తామని మేము అనుకోలేదు. జాహ్నవి బాడీని మేం కనుక్కొన్నది నిన్న ఉదయమే! జాహ్నవి హాస్టల్‌నుంచి బయలుదేరేముందు హాస్టల్ ప్రక్కనున్న ఎస్.టి.డి. బూత్ నుంచి రమణకు ఫోన్ చేసింది. మేం దర్యాప్తు చేయడానికి వెళ్తే ఆ షాపతను ఆ నెంబరు మాకిచ్చాడు. ఆ నెంబరు రమణ ఇంటి ఫోన్‌నెంబరని తెలుసుకుని మఫ్టీలో మావాళ్ళని పంపాను. రమణ చెన్నై వెళ్లాడనీ, రాత్రి తిరిగివస్తాడనీ అతని తల్లి చెప్పింది.

చెన్నైలోని అతని మామగారింటి అడ్రసు తీసుకొని, ఒక మనిషిని చెన్నై పంపి అతనిపై నిఘా వుంచాను. ఇంతలో... మా విజయ ఒక అద్భుతమైన ఐడియా ఇచ్చింది. కారు బ్రేక్‌డౌన్, రమణతో పాటు ప్రయాణం, పోలీసులు రెండుఫోటోలు చూపడం... అన్నీ ఆమె ప్లానులో భాగమే!

'జాహ్నవి మరణవార్త పేపర్లో పడింది' అనగానే- కొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలు విజయతో చెప్పాడతను... జాహ్నవి ఇంజనీరింగ్ చదువుతూందని, తల్లిదండ్రులకు ఏకైక సంతానమని, ముఖ్యంగా తిరుమల ఘాట్‌రోడ్డు మీదినుంచి లోయలోకి దూకి మరణించిందని! అతనితో మాట్లాడిన పోలీసులు ఈ విషయాలేవీ అతనికి చెప్పలేదు. పేపర్లో న్యూస్ రాలేదు. మరి, అతనికెలా తెలిసింది? పైగా... విజయ తను మరునాడే అమెరికా బయలుదేరుతున్నానని చెప్పడంతో- ఆమెవల్ల తనకు ఏ ఇబ్బందీ ఉండదనుకున్నాడు... నోరు జారాడు. క్రెడిట్ గోస్ టు విజయ!" ఆమెవైపు అభినందన పూర్వకంగా చూస్తూ అన్నాడు.

"మరి, హత్యకు మోటివ్ ఏమిటి?" ఒక విలేఖరి ప్రశ్నించాడు.

"రమణ సివిల్ ఇంజనీరు. కాంట్రాక్టర్‌గా ఇప్పుడిప్పుడే ఎదుగుతున్నాడు. అతనికి ఇంజనీరింగ్ చదువుతున్న జాహ్నవితో పరిచయమైంది. ఆమె చదువుతున్నదీ సివిల్ ఇంజనీరింగే కాబట్టి డౌట్సు క్లారిఫికేషన్ కోసం తరచుగా రమణను కలిసేది. ఆ పరిచయం ప్రేమగా మారింది. ఆమె చదువు పూర్తికాగానే పెళ్ళిచేసుకోవాలని అనుకున్నారు ఇద్దరూ. 'ఎటూ పెళ్ళిచేసుకోబోతున్నాం కదా...' అనే ధైర్యంతో శారీరకంగా కూడా కలిశారు చాలాసార్లు.

ఈమధ్య తిరుపతిలో పెద్ద హోటల్ కడుతున్న కాంట్రాక్టర్‌తో రమణకు పరిచయమైంది. ఆ బిల్డింగ్‌కి రమణే ఇంజనీరు! రమణ అందం, టాలెంట్ చూసి ఆయన తన కూతురి పెళ్ళిప్రపోజల్ రమణ ముందు పెట్టాడు. సమాజంలో ఆర్థికంగా బాగా ఎదగాలని ఆశపడుతున్న రమణకి- ఆయనిచ్చే కట్నం, లాంఛనాలూ, ఆయన ఆస్తీ ఎంతో నచ్చాయి. వెంటనే ఆయన కూతురితో పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాడు. పెళ్ళి చెన్నైలో జరిగింది.

ఈ విషయాలేవీ జాహ్నవితో చెప్పలేదు రమణ. అతడు తిరుపతిలో కాపురం పెట్టిన కొద్దిరోజులకు జాహ్నవికి విషయం తెలిసి అతనిపై విరుచుకుపడింది. అతడు ఎలాగో సర్దిచెప్పి ఆమెకు అన్యాయం చెయ్యనని, కొద్దిరోజులు ఓపిక పట్టమని నచ్చచెప్పాడు. ఎన్నిరోజులు వేచినా

అతడు కలవడం కానీ, పరిష్కారం చూపడం కానీ చేయనందువల్ల రెండురోజుల క్రితం అతనికి ఫోన్‌చేసి తను నేరుగా అతని ఇంటికే వస్తున్నానని, అతని భార్యతో మాట్లాడి- తాడో, పేడో తేల్చుకుంటానని చెప్పింది.

రమణ ఎంత వారించినా ఆమె వినలేదు.

రమణ వెంటనే ఆటోలో బయలుదేరి జాహ్నవిని మార్గమధ్యంలో కలిశాడు. ఆమె స్కూటీని తనే డ్రైవ్ చేస్తూ తిరుమల రోడ్డువైపు నడిపించాడు. దారి పొడవునా ఆమెను కన్విన్స్ చెయ్యడానికి ప్రయత్నించాడు. ఘాట్‌రోడ్డుపై అయిదు కిలోమీటర్లు ప్రయాణించి ఒకచోట ఆపి వాదులాడు కున్నారు. జాహ్నవి తనకు జరిగిన అన్యాయాన్ని రమణ మామగారికి, పత్రికలవారికి, మహిళా సంఘాలకీ చెబుతానని అనడంతో- ఆమెవల్ల తనకు ఎప్పటికైనా ప్రమాదమే... అని భావించి- జాహ్నవి ఏమరుపాటుగా ఉన్నప్పుడు లోయలోకి త్రోసివేశాడు. తను కొద్దిదూరం నడిచి, బస్సు ఎక్కి, కొండ దిగి వచ్చేశాడు!" అని వివరించాడు ఎస్.పి.

• • •

"ఏం విజయా... డల్‌గా ఉన్నావేం? దిసీజ్ సెలబ్రేషన్ టైం ఫర్ యు!" ఎస్.ఐ. తేజ అన్నాడు విజయతో.

"దోషిని పట్టుకునేంతవరకూ నాలో ఆవేశం, పట్టుదల ఉన్నమాట వాస్తవం. కానీ, తీరా అతన్ని అరెస్ట్ చేశాక విజయం సాధించిన ఆనందం నాకు కలగటం లేదు. జాహ్నవిని గురించి ఆలోచిస్తూంటే ఎంతో బాధగా వుంది. మగవాళ్ళమని, తాము ఏమిచేసినా చెల్లుతుందనే అహంకారంతో ఈకాలం కుర్రాళ్ళు కొందరు అమ్మాయిల్ని ట్రాప్ చేయడం, శారీరకంగా, ఆర్థికంగా వాడుకోవడం, ఆమెతో తమకు ప్రమాదం అనుకున్నప్పుడు చంపేయడం చూస్తూంటే 'మనం వాళ్ళను రక్షించలేకపోతున్నామే...' అని బాధగా ఉంది!" అంది విజయ.

"కమాన్ విజయా... డోంట్ బి సెన్సిటివ్! నువ్వు పోలీసాఫీసర్ అన్న విషయం మరచిపోకు!" తేజ అన్నాడు.

"కానీ, నేను ముందు మనిషిని... తర్వాతే పోలీసాఫీసర్ని!"

"నిజమే... మనమేం చేయగలం చెప్పు? అన్నీ అయిపోయాకే మన పని ప్రారంభమవుతుంది. ఏదీకాకుండా చేయగల శక్తి ఈనాటి ఆడపిల్లలకే వుంది. ఎవర్నీ నమ్మకుండా, ముందు చదువు పూర్తిచేసి, ఆపై తల్లిదండ్రులు చూపిన సంబంధమో, లేదా తమకు నచ్చినవాడిని తల్లిదండ్రుల అనుమతితో పెళ్ళిచేసుకుంటే ఏ బాధా ఉండదు. పెళ్ళయ్యేవరకూ ఎవరితోనూ విచ్చలవిడిగా తిరగకుండా, ముందూవెనుకలు ఆలోచించి ప్రవర్తించే అమ్మాయిల భవిష్యత్తు అందంగా ఉంటుంది."

"యు ఆర్ రైట్ తేజా! ఇకపై ఆడపిల్లల్లో, వాళ్ళ తల్లిదండ్రుల్లో ఈ అవేర్‌నెస్ రావడం కోసం సెమినార్లూ, టీవీ ఛానల్స్‌లో ప్రోగ్రాములూ కండక్ట్ చేద్దాం. మన వంతు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిద్దాం!" దృఢనిశ్చయంతో అంది విజయ.

"ష్యూర్..! నువ్వు మొదలుపెట్టు... అయామ్ విత్ యు!"

"థాంక్యూ..!" ఆనందంగా అంది విజయ.